

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. II. Eximii mores & ratio vitæ, quibus resplenduerunt S. Joachim, & S.
Anna.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

precipuis & maximè solemnibus Ecclesiæ. Imperator Justinianus extruxit ipsi Constantinopoli, Ecclesiam valde magnificam, quod haud obscurè innuit, devotionem erga ipsam non fuisse medio-crem, nec novam. Ingens Auctorum valde celebrium, tum Græcorum, tum Latinorum numerus scripserunt de ipsâ admodum amplè & honorificè, velut Sanctus Epiphanius, Andreas Cretensis, Fulbertus Episcopus Arnotensis, Trithemius, tantique alii, ut nulli dubio relinquunt locum, quin devotio erga hanc Sanctam valde antiquam extiterit in Ecclesiâ tum Orientali, tum Occidentali; & consequenter non fuerit prima in-

Vide Annotations in Martyrologio 26. Julii.

situtio, sed renovatio ipsius Festi, quando Gregorius XIII. mandavit id singulis annis celebrari, cum officio duplici in totâ Ecclesiâ, per Bullam datam Anno 1584. duodecimo Pontificatus sui anno.

Verum ex quo plura addidici de Sancto Joachim & de Sanctâ Annâ, est Sanctus Hieronymus in sermone quodam, quem efformavit de Nativitate Sanctissimæ Virginis: quamvis dubitent nonnulli an verè Sancti Hieronymi sit, saltem est alicujus Auctoris valde antiqui, & pleraque, quæ dicit, confirmantur ab aliis Auctoribus. Recensebo tibi hinc ex illis nonnulla, quibus haud dubiè oblectaberis.

S. Hieronymus serm. I de Nativitate.

ARGUMENTUM.

Eximii mores & ratio vite, quibus resplendent Sanctus Joachim, & Sancta Anna.

ARTICULUS II.

D. Thom. 3. P. Q. 27. art. 5.

Incipiam lubens & pulchro discursu Sancti Thomæ, qui non solum inserviet velut solidum, fundamentum omnium eorum, quæ dicam, sed infallibiliter quoque disponet omnem animum ratione præditum, ut faciliè crediturus sit illud, quod asserunt nobis Sancti Patres. Quando Sanctus Thomas loquitur de Sanctissimâ Virgine, dicit, dubitari non posse, quin possederit ipsa omnem

Discursus probans magnam sanctitatem

abundantiam gratiarum, quarum capax est pura quædam creatura, eò quod tam vicina fuerit ipsa fonti gratiarum, qui est JESUS Christus, ut impossibile fuerit ipsi esse viciniorem, nisi ipsemet fuisset ipsa. Extendam igitur discursum ejus usque ad Sanctum Joachim & usque ad Sanctam Annam, & dico, quod post Sanctissimam Virginem, oporteat ipsos esse magis divites omnibus Sanctis, in gratia.

S. Joachim & Anna.

Consultatio Novarum o. umbræ gineâ. Eustat. in Hex. ron.

Quæ fuerint divites Joachim & Anna

gratiâ & sanctitate, eodquod post illam magis propè accedant ad fontem gratiarum, qui est JESUS Christus; Nonne enim sunt ipsi verè per MARIAM filiam suam, parentes, id est, avus & avia ipsius secundum naturam humanam? Nonne respicient ipsi JESUM Christum, velut verum Filium, id est, nepotem suum. Nonne communicaverunt ipsi propriam substantiam suam Filiae suae, & Filia, nonne substantiam hanc, quae accepit ab ipsis communicavit proprio Filio DEI, ad efformandam Sanctam ipsius Humanitatem? O prodigium gloriæ ô miraculum ausculta.

Confule
Novari-
um de
umbrâ Vir-
ginæ.
Eustacius
in Hexame-
ron.

Ausculta modò, quod tibi dicat Sanctus Hieronymus, qui Doctor & Pater est magnæ auctoritatis; Et ut testimonium ejus magis roborum adjungo illi secundum testem Sanctum Eustatium, cunctorem valde antiquum, & similiter magnæ existimationis, quamvis cognitus non fuerit nisi ab aliquibus sæculis. Hi duo testes profus irrefragabiles conveniunt quasi in omnibus his, quæ percipies. Affirmant, quod ambo hi conjuges duxerint vitam coram DEO innocentissimam, & irreprehensibilem coram hominibus, quod divites fuerint non in thesauris auri & argenti, sed hoc divitiarum genere, quæ oriuntur è bonâ rei familiaris administratione, magnâ gregium frequentia (hæc namque erant di-

Quæ fue-
runt divitiæ
Joachim
& Annæ &

R. P. Isaac Tom. III.

vitæ antiquorum Patriarcharum, Abraham, Isaac & Jacob) sed divites erant absque avaritiâ, siquidem tam benè collocabant bona & facultates suas, ut in tres illas dividerint partes, quarum unam consecrabant Templo & Ministris Altaris, alteram pauperibus & peregrinis, tertiam necessitatibus suæ familiæ. An aspicias bonum, quem servarunt ordinem: DEUM prætulere cunctis, exin observaverunt e proximum, locò novissimò statuerunt semetipsos, minimam sibi metipsis impendentes curam.

Asserunt secundò, quod Sanctus Joachim addictus semper fuerit exercitiis & operibus devotionis, anteponebat hæc omnibus, illaque diebus congeminans festivis ubi duplò majora offerebat in templo munera, quàm diebus cæteris; Et hoc ipsum erat, quod conciliaverat ipsi, quamvis haudquaquam id intenderit, assimationem & amicitiam plurimorum, quoad excitaverit per hoc invidiam & æmulationem aliorum: siquidem virtus est instar solis, quantò fulserit magis, tantò magis offendit & offundit oculos, & tantò videtur minùs, quantò magis est visibilis. Cum occurreret magis dies Festus, Joachim inustato accensus Zelo anteibat cæteros omnes, & primus erat in offerendis muneribus suis templo: Sacerdos quidam, quem Eustacius Rubinam nominat, & Sanctus

quomodo
illis fuerint
ubi.

Æmulatio
cujusdam
sacerdotis
in templo
persequitur
Sanctum
Joachim.

Hieronymus Isaac; qui procul dubio non erat Pontifex vel sacerdos magnus, cum eo tempore nullus id nominis gereret, sed sacerdos quidam secundi ordinis, indignatus ob illius industriam & donorum ejus abundantiam, repudiavit & repulit ipsum cum contemptu ac injuria: Recede hinc, ut quid primum huc te ingeris? tu qui probrum circumfers sterilitatis, æquiparatus nõnne ex novissimo omnium in templo?

Cogita, quæ confusio coepuerit faciem ipsius, dum ira scaccipi videbat à sacerdote in templo eorum omnibus, tam sancto incumbens operi; elatus animo fuisset exin iracundiæ abreptus æstro, & reddidisset forsitan pro injuriâ injuriam; sed veris servis DEI solemne est recipere injurias velut beneficia: Hinc Sanctus Joachim magnâ cum modestiâ recedens, seque ab hominibus repudiatum, convertit se ad DEUM: In te, Domine, inquit omne meum colloco solatium; moxque concedens in desertum, conscenso montis cujusdam vertice, ibi parvulam & pauperem extruxit cellulam, ibique solus cum DEO solo quadragintidiale incipit jejunium, ac in ferventi & continuâ oratione effundit coram DEO cor suum.

Domine, cor contritum & humiliatum ne despicias: Eheu! velut excommunicatus æstimor indignus ingressu Templi tui: Aspi-

ce humiliationem meam oculis paternæ misericordiæ tag! locupletasti me huc usque tantâ benedictionum tuarum abundantia; ah unicam solam ne abnuas servo tue, concedens illi sobolem, perquam liberetur ab opprobrio, sub quo ingemiscunt steriles in populo tuo. Audisculta me, ô DEUS Patrum nostrorum, novi ætatem meam admodum provecam & annis gravem, conjunctam indispositioni meæ corporali, geminatâ vice me reddere impotentem ad generandam prolem; sed tu potes omnia, ô DEUS Israël! DEUS Abraham Patris nostri! recordare eandem te illi concessisse gratiam; quam à te effligito. Exaudi preces meas, vel hic moriat prostratus ad pedes tuas.

Sancta Anna ex parte suâ haud ignara angustiarum conjugis sui, & ardentium, quas effundebat in monte, precum, secessit quoque in hortum suum, ubi parvulo sibi exstructo oratorio, & penitentia ac humilitatis assumpto habitu, trahebat moras, prostrata genibus & facie in terram, tota conversa in preces, tota effusa in lacrymas, tota succensa desideriis obtinendâ à DEO, quàm effligitabat, benedictionem. O DEUS Abraham! ô DEUS Patrum nostrorum, qui misericorditer respiciens Saram, concessisti ipsi filium in extremâ senectute suâ; iisdem me aspice misericordiæ oculis

Recurre
debemus ad
DEUM,
dum abjici-
mur ab
hominibus.

Oratio ser-
vens Sancti
Joachim in
solitudine.

Efficit
oratio
humil
servid.

Joachim
precum
in monte
Anna
hortum
s. Ep
nius
de la
Vierge

Quis
fuerit
poterat
natura

lis; confido, misericordiarum tuarum thesaurum nondum esse exhaustum; concede mihi sobolem, quam offerre tibi possim in Templo tuo, eamque perpetuo tuo devovere servitio.

Efficiat
orationis
humilis &
servida.

Oratio fervens & humilis, quam potens est coram DEO! Infinita hæc bonitas orationis ipsorum virtute commota, mittit illis Angelum. Sanctus Hieronymus dicit, quod fuerit Angelus Gabriel, utriusque speciatim annuntians, quod efflagitata obtinuerit à DEO, quædamque ipsorum suspiria è cordis meditullio emissa, ipsorum preces tanto eum ardore ac perseverantia in cælum evibrata extiterint velut copiosus imber, quo irrigata & fecunditate donata fuerit ipsorum sterilitas. Quanto persundebantur gaudio, dum dicentem sibi audierunt Angelum, juxta narrationem Sancti Hieronymi. *Ne timeas Joachim, sum enim Angelus domini, missus ab ipso, ut annuntiem tibi, exauditam esse orationem tuam, & non obstante sterilitate & senectute vestra, ipsum vobis daturum sobolem.*

Joachim magis credulus Zacharia Patre Sancti Joannis Baptiste, nullus omnino dubitavit de promissione à DEO sibi per Angelum factâ. Credidit velut Abraham in spem contra spem; id est, sicut explicat Sanctus Remigius, contra spem naturæ, secundum spem gratiæ. *Reversus est igitur in domum*

suam, omnimodâ spe plenus, visurum se tempore suo promissionis hujus executionem; Et Sancta Anna eadem confirmata fide pari ratione excepit ipsum. Erant duo corpora emortua, ut verbis scripturæ utat, *emortuum Corpus*, id est, quæ amplius non habebant illam vitæ & vigoris abundantiam, necessariam Patribus ac Matribus ad communicandum vitam proli- bus; Sed solum tenuem quam dam residuam portionem, quæ vix sufficiebat ad conservandum illam quantumvis languentem sibi- bimetipsis. Imò casti ipsorum amores non oriebantur è concupiscentiâ carnali, quam provec- tæ ætas jam extinxerat in ipsis, siquidem carnis tempus fuerat elapsum; sicut loquitur Sanctus Chryso- logus: *Donec transiret tempus carnis; & erat tempus spiritûs, id est, spiritus DEI, qui animabat ipsos.* Et Sanctæ Annæ factæ jam Matri poterat aliquo modo dici, quod dicebat Angelus Sanctissimæ Virgini; Quod natum est in te, ex virtute est & opus Spiritûs Sancti; non quod una conceperit sicut altera, absque concursu alterius sexûs, sed quod virtus hæc ipsis concessa non fuerit ex concupiscentiâ naturali, sed ex sancto quodam ardore spiritûs, & unico desiderio aspiciendi adimpletam pro- missionem sibi factam à DEO.

Joachim, &
S. Annæ.
Novarinus
num. 1220.

Sanctissima
Virgo est
magis filio.
gratiæ
quàm na-
turæ.

Erat satis id nobis dictum, nec clarius se desuper explicare erat

Quanta
fuerit im-
potentia
naturalis

Facile credi
potest, San-
ctissimam
Virginem
non contra-
xisse pecca-
tum origi-
nale,

opus, ut intra limites pudoris ne-
cessarii constringeretur sermo. In-
terpellavi ergo ipsum, & dixi:
Judicio igitur tuo Sanctissima Vir-
go non tam est filia e corporibus,
quam animis ipsorum progenita?
Ipsa igitur potius fructus est ena-
scens e gratis & virtutibus ipso-
rum, quam e sensibus, & passionibus
illorum naturalibus; Et omnes,
qui bene comprehendunt hanc ve-
ritatem, haud difficulter credent,
Sanctissimam Virginem conce-
ptam esse absque macula peccati
originalis, eo quod hoc non com-
maculet animas infantium (iuxta
sententiam saltem doctorum quo-
rundam) nisi ob immoderatio-
nem, quam impurus igni concu-
piscenz naturalis conciliat in ani-
mabus parentum, multiplicare
volentium numerum filiorum
Adæ.

Expecta, resumit ille interpel-
lans me, nondum est tempus lo-
quendi de Immaculatâ Conceptione
Sanctissimæ Virginis; argumen-
tum hoc est speciatim tractandum,
& paulò fuitus: quæstio hic est
de excellentiâ parentum ipsius, de
perfectionibus, & singularibus
ipsorum prærogativis: An non
admiraris specialem directionem
magnæ providentiæ DEI circa
personas illorum? Ipse est, qui
humiliat & qui exaltat, qui mor-
tificat, qui pauperem facit & ditat
quique videtur auferre omnia ani-
mabus, quibus vult donare omnia.

Aspicias, quomodo humiliet
primò S. Joachim & S. Annam,
imponens illis spatio viginti anno-
rum, secundum S. Hieronymum, DEUS
vel spatio quadraginta annorum
juxta alios, opprobrium sterilita-
tis in conjugio suo, quæ despiciat
abilis admodum, erat in populo
Israel, & magnam illis, qui affe-
cti hæc erant, patiebat dedecoris
notam, plurimasque adficebat
injurias, ultra tristitiam & affli-
ctionem, quibus propterea in
suis diffecabantur mentibus: Et
post longam hanc patientiâ ipso-
rum probationem, in magnâ hæc
sui humiliatione, coronavit ipsas
gloriâ honorabilissimæ secundita-
tis, qualem vix unquam conce-
ferat ulli hominum, post illam
Sanctissimæ Virginis.

Aspicias, quomodo mortificet
illos ab initio: facit ambos natura-
liter nasci steriles; Et exin pro-
vehit ipsos ad ætatem quasi decre-
pitam & effectam, ut primæ ipso-
rum sterilitati adjungatur secundam
quandam generandi proles impo-
tentiam; & quando omnia vide-
bantur ipsis maxime desperata,
utpote jamjam expectantibus mor-
tem, absque spe reviviscendi mo-
re aliorum Patrum & Matrum in
posteritate sua, concessit ipsis præ-
tiosam hanc Filiam, ex quâ nasci-
tuta erat omnium mortalium vita,
ad tribuendum illis vitam in æter-
num in benedictione omnium san-
ctorum.

Si Sanctissima Virgo ipsorum Filia trahit omnem gloriam suam ex eo, quod sit Mater proprii Filii DEI, uti affirmat sanctum Evangelium, Panegyrim ipsius efformans nobis paucis hisce verbis: *De quâ natus est JESUS, qui vocatur Christus.* Et si S. Thomas asserit nobis, quod dimetiendo ipsius excellentias juxta hanc dignitatem, inveniamus hinc quandam infinitudinis speciem; nonne eadem ratione philosophandum est circa Sanctos Joachim & Annam, & dicendum, omnem ipsorum gloriam consistere in hoc, quod sint Pater & Mater Sanctissimæ Virginis, eoque per illam tantâ potantur felicitate, ut posteritati suæ accenseant, filiisque suis annumerent ipsum Filium DEI; tandemque omnes Christianos ratione quâdam æstimare possint tan-

quam gloriosam suam progeniem & posteritatem; quodque si ipsorum magnitudinem dimetiri velimus ex nobili hoc munere, conspecturi hic sumus sublimitatem, quæ transcendat id omne, quod noster concipere & comprehendere potest intellectus.

Macrina, quæ erat Virgo quinquaginta octo numerans annos, magnâ demulcebatur voluptate intelligens tam eximia, tam sublimia Sanctæ Annæ præconia, sibi persuadens, ipsam ejusdem secum fuisse ætatis, quando Sanctissimam Virginem peperit; & exoptans hujus prosecutionem colloquii, interrogavit me, quare voluerit DEUS progigni Matrem Salvatoris è parentibus tantæ senectutis, iisdemque sterilibus; & ecce, quid noster Viator & Comes respondit ipsi.

ARGUMENTUM.

DEUS triumphare facit potentiam gratiæ suæ de impotentia naturæ in Sancto Joachim & Sanctâ Annâ, parentibus Sanctissima Virginis.

ARTICULUS III.

Rupertus, lib. 1. de gloria Filii DEI plures eximii viri, nati è parentibus sterilibus.

Nunquam opera gratiæ conspiciuntur magis evidentia, magisque potentia, quàm quando magis evidens est impotentia naturæ. Dubitari non potest, quin Sanctissima Virgo opus sit gratiæ, quando na-

sci conspicitur è parentibus tum senibus, tum sterilibus, id est, duplici ratione impotentibus secundum naturam. Rupertus Abbas admodum ingeniosè observavit, quod quando DEUS locupletare voluit sæcula præterita, nativitate